

Arrest

nr. 312 473 van 4 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juni 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Gambiaanse nationaliteit te bezitten.

Op 4 november 2021 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 21 december 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 25 januari 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U beweert over de Gambiaanse nationaliteit te beschikken en op 21 januari 1988 geboren te zijn in Sierra Leone. Uw beide ouders hebben de Gambiaanse nationaliteit. U bent etnisch Mandingo. Toen u nog jong was, bent u naar Gambia verhuisd. U woonde in Dampha Kunda. Toen u nog jong was, is uw vader overleden aan ziekte. Ook uw moeder overleed toen u misschien 14 of 15 jaar oud was. U woonde samen met uw broer A., en jullie gingen ook werken op de boerderij van uw buurman.

Binnen uw cultuur kan elke familie niet zomaar met elke familie trouwen. U was in een relatie met M.C., wie van de C. familie is. De D. en C. familie kunnen niet met elkaar trouwen. U wilde met M. trouwen. M. is zwanger geworden. Vier maanden later kwam haar familie problemen maken. Sommige van haar broers zijn militairen, of bij de politie, of in de politiek. Daarom moest u Gambia verlaten. Ongeveer drie of vier jaar geleden bent u vertrokken uit Dampha Kunda. U reisde via Mali, Algerije en Marokko naar Spanje. U werkte daar in de boerderijen. U hebt er geen internationale bescherming gevraagd omdat u niet het gevoel had dat u daar wilde blijven. U reisde verder naar Duitsland, waar u enkele jaren hebt geleefd. 29 oktober 2016 diende u in Duitsland een verzoek tot internationale bescherming in. U bent daar vertrokken omdat ze u geen internationale bescherming gaven. Op 30/10/2021 kwam u aan in België en op 04/11/2021 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In casu hebt u niet geloofwaardig gemaakt dat u bij terugkeer naar Gambia een vrees zou koesteren ten aanzien van de familie van M.C..

Het CGVS wijst ten eerste al op de tegenstrijdige verklaringen die u aflegde in het kader van de verschillende asielprocedures in Europa en België.

*U verklaarde in uw verklaringen voor het CGVS dat u enkel in Spanje en Duitsland was, in Europa, voor u naar België kwam (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Het CGVS stelde vast dat uw vingerafdrukken ook in Italië waren genomen in 2015. Nadat u hiermee geconfronteerd werd, legde u uit dat u ook in Italië was, maar u beweerde dat u daar geen verzoek tot internationale bescherming hebt gedaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). De Italiaanse asielinstanties bevestigden echter dat u een verblijfsvergunning werd geweigerd nadat uw verzoek tot internationale bescherming werd geweigerd op 01/02/2016. U hebt dus wel degelijk een verzoek tot internationale bescherming gedaan in Italië, u staat daar gekend als iemand met de Sierra Leoonse nationaliteit, en uw geboortedatum werd geregistreerd als 24/01/1978, wat tien jaar ouder is dan de geboortedatum die u in België gaf. Van de Duitse asielinstanties ontving het CGVS ook de informatie met betrekking tot uw verzoek tot internationale bescherming daar, deze informatie werd toegevoegd in het administratief dossier. Het CGVS merkt ten eerste al op dat u daar verschillende aliassen hebt gebruikt, zoals: J.A., D.I. en T.M.. U staat daar gekend onder zowel de Gambiaanse als de Sierra Leoonse nationaliteit. In uw verklaringen in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming in Duitsland, verklaarde u dat u over de Sierra Leoonse nationaliteit beschikte, en geboren was op 21/01/1990. **U hebt dus al een heel andere nationaliteit in Duitsland als in België.** U verklaarde voor de Duitse asielinstanties dat u geboren bent in Sierra Leone, en daar woonde tot u ongeveer twaalf jaar oud was. Vervolgens bent u in Liberia gaan wonen. Jullie verlieten Sierra Leone omdat uw vader problemen had met een lening, en u vreesde verantwoordelijk gesteld te worden voor deze lening indien u zou terugkeren naar Sierra Leone. U zou in 2011 getrouwd zijn met M.J., toen u in Liberia verbleef. **Naast een verschillende nationaliteit, legde u in Duitsland ook totaal verschillende verklaringen af met betrekking tot uw redenen tot vertrek uit het land waarvan u de nationaliteit bezit, wat dat land dan ook is.** U werd geconfronteerd met de vaststelling dat u daar verklaarde dat u Sierra Leoons bent, u ontkende dat u in Duitsland hebt gezegd dat u van Sierra Leone bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Er werd echter nergens in Duitsland genoteerd dat u in Gambia verbleven hebt, er staat expliciet dat u Sierra Leoons bent, en dat u in respectievelijk Sierra Leone en Liberia woonde. Het is dan ook niet dienstig om gewoon post facto te ontkennen wat u in Duitsland gezegd hebt. Verder ontkende u ook dat u zou gezegd hebben dat uw problemen in Sierra Leone te maken hadden met een lening (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). **Het feit dat u dergelijke manifest verschillende verklaringen aflegde met betrekking tot essentiële elementen zoals uw nationaliteit, verblijfsplaatsen, echtelijke staat en uw problemen, maakt uw verklaringen volledig ongeloofwaardig.** Bovendien dient nog opgemerkt dat uit de Eurodac Hit blijkt dat u eveneens in Oostenrijk, op 14 januari 2015 en in Zwitserland, op 25 april 2016 een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend.*

Wanneer er gekeken wordt naar uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties an sich, kan ook niet anders dan geoordeeld worden dat deze ongeloofwaardig zijn. U verklaarde voor het CGVS dat u ongeveer drie of vier jaar geleden Gambia verlaten had, wat ongeveer 2019-2020 was dan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). In uw verklaringen voor de DVZ stond er echter opgeschreven dat u in 2005 al Gambia verlaten had, wat ongeveer 18 jaar geleden is (verklaring DVZ vraag 10 en vraag 37). U werd

hiermee geconfronteerd, en u herhaalde louter dat u niet in 2005 was vertrokken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Het is bovendien onmogelijk dat u pas vier jaar geleden Dampha Kunda, en Gambia, zou verlaten hebben want uw vingerafdrukken werden al in Italië geregistreerd in 2015. In de vragenlijst voor het CGVS hebt u dan weer verklaard dat u in 2014 vertrokken bent. U schept geen enkele duidelijkheid over de omstandigheden en de tijdspanne waarin u beweerdelijk Gambia verlaten hebt.

U toonde verder ook bijzonder weinig voeling met uw omgeving in Dampha Kunda, en u gaf bijzonder weinig informatie over uw situatie daar. Ook dit wijst er op dat u **niet naar waarheid verklaringen aflegde met betrekking tot uw verblijfsplaatsen.** U weet bijvoorbeeld niet wanneer u geboren bent en u weet niet waar Dapmha Kunda in Gambia is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). Waar u bij de DVZ nog verklaarde dat Dampha Kunda in Upper River division is, herhaalde u dit bij het CGVS niet, u wist niet meer in welk district of in welke provincie uw dorp lag (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). Om u toch ook de kans te geven om doorleefde verklaringen af te leggen over uw beweerde woonplaats in Dampha Kunda, werd u gevraagd om uit te leggen waar u woonde in uw dorp. U slaagde daar echter niet in. Ook wanneer u gevraagd werd of het huis van u was of een huurhuis, bleef u het antwoord verschuldigd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Van iemand die beweerde tot vier jaar geleden ongeveer in Dampha Kunda te hebben gewoond, tot ongeveer 30 jaar oud (u verklaarde dat u nu 35 jaar oud bent), kan er wel verwacht worden dat hij duidelijk kan schetsen waar hij gewoond heeft. Zeker wanneer u beweert dat uw ouders al overleden zijn, dan kan er wel als basis van u verwacht worden dat u weet of het huis waar u woonde van u was, of een huurhuis.

Het CGVS wijst er op dat het feit dat u niet naar waarheid verklaringen aflegt over uw beweerde vertrek uit Dampha Kunda, ook maakt dat het geschetste tijdsverloop helemaal niet klopt. U verklaarde dus dat u 4 jaar geleden vertrokken was uit Dampha Kunda (wat u ongeveer 30 jaar oud maakte). Anderzijds verklaarde u ook dat u op 19 jarige leeftijd een relatie begon met M.C., en dat jullie in het totaal maar enkele maanden samen waren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Dit is niet mogelijk. Ofwel was u samen met haar op 19 jarige leeftijd, en bent u nog 11 jaar in Gambia gebleven daarna, ofwel was u in een relatie met haar op 29-30 jarige leeftijd, maar dan ziet het CGVS niet in waarom u verklaarde dat u 19 jaar oud was toen de relatie begon.

Het voornaamste probleem zou zijn geweest dat de familie van M.C. niet akkoord was met een huwelijk tussen M. en u. De familie van M. zou belangrijke posities bekleden binnen de politiek en de veiligheidsdiensten. U werd dan gevraagd om te vertellen wat u weet over de vader van M. (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U legde uit dat hij de grote man is van het dorp. Gevraagd naar wat hem de grote man maakte, verklaarde u dat ze het dorp controleerden. Toen het CGVS het u dan voorlegde, legde u uit dat hij een soort van chieft of chairman was van het dorp. U slaagde er echter nooit in om te verduidelijken wat het dan betekent dat de familie de controle heeft over het dorp, welke macht ze hebben, wat ze dan juist doen in het dorp. Ze zouden ook neven hebben die bij de politie of het leger werkten, maar u kon niet duiden wie dat waren, u kende hun namen niet maar u wist wel dat het familie is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13).

U legde ook tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot het verloop van uw problemen, wanneer uw verklaringen voor de DVZ vergeleken worden met die voor het CGVS. Voor de DVZ had u verklaard dat u haar vader had gevraagd om met haar te trouwen, en dat zijn antwoord dan nee was. Hij wilde u laten arresteren, en ze zijn naar uw thuis gekomen om u te komen halen. Ze hebben ook mensen gestuurd om u te slaan en te bedreigen. Voor het CGVS verklaarde u echter dat jullie geen stappen hadden gezet om te trouwen, dat ze misschien het aan haar familie had verteld, maar dat u niet aan haar familie bent gaan vragen om te trouwen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U kon het niet aan haar familie gaan vragen, en u hebt nooit met haar vader gesproken over jullie relatie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Het is wel van belang dat u duidelijk bent over welke stappen u al dan niet hebt genomen om te huwen met M., zodat ook de context van uw problemen geloofwaardig zijn. U werd hier mee geconfronteerd, u ontkende gewoon dat u dat gezegd hebt en u hebt er ook geen idee van hoe het komt dat het dan zo geschreven werd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19).

In het kader van uw verklaringen voor de DVZ hebt u tevens niets gezegd over de zwangerschap van M., of het kind dat jullie beiden verloren zouden hebben. In uw verklaringen voor het CGVS hebt u verklaard dat M. vier maanden zwanger was en dat u daarna vertrokken bent. Ook de manier waarop uw beweerde problemen dan plaatsvonden is verschillend. Waar u zowel bij de DVZ als voor het CGVS verklaarde dat ze u bedreigden en aanvielen, verklaarde u voor de DVZ dat haar vader u wilde arresteren. Via een bevriende politieman kwam u dan te weten dat ze om u kwamen. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS werd u ook gevraagd naar hoe de problemen begonnen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U bleef dan enkel maar bij vage verklaringen dat haar broer met u vocht, dat er gevochten werd, en dat ze zeiden dat ze u zouden vermoorden als u niet stopte met die vrouw. Ze hebben u een keer geslagen, en dan bent u vertrokken. Nadat u gevochten had, bleef u nog maanden in het dorp omdat u niets anders kon doen. U zou geen geld hebben gehad om te vertrekken na het eerste gevecht (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U hebt niets meer verklaard over die broer van een vriend van u die bij de politie zat, die u zou hebben ingelicht over het feit dat ze zouden komen voor u. U verklaarde dat u een vermoeden hebt dat ze u zouden willen arresteren, maar niemand zou dat tegen u gezegd hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Tot slot hebt u bij de DVZ ook verklaard dat M. ondertussen getrouwd is met een andere man, waar u bij

het CGVS verklaarde dat u niet wist wat er met haar gebeurde na uw vertrek. Ze zou misschien getrouwd kunnen zijn, maar u weet het niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17).

Het CGVS onderstreept verder ook dat uw problemen ook duidelijk geen etnische of religieuze dimensie hebben, gezien zowel uw familie als de familie van M. Mandinka/Mandingo en moslim zijn. Het probleem zou louter gebaseerd zijn op het feit dat mensen van jullie families niet onderling met elkaar mogen trouwen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14).

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 02/01/2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddoel om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU

en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart Gambia te zijn ontvlucht wegens problemen met M.C., de vrouw met wie hij een relatie had maar met wie hij niet mocht trouwen, waardoor hij door haar familie werd bedreigd. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers nationaliteit, identiteit en vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Het CGVS wijst ten eerste al op de tegenstrijdige verklaringen die u aflegde in het kader van de verschillende asielprocedures in Europa en België.

*U verklaarde in uw verklaringen voor het CGVS dat u enkel in Spanje en Duitsland was, in Europa, voor u naar België kwam (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Het CGVS stelde vast dat uw vingerafdrukken ook in Italië waren genomen in 2015. Nadat u hiermee geconfronteerd werd, legde u uit dat u ook in Italië was, maar u beweerde dat u daar geen verzoek tot internationale bescherming hebt gedaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). De Italiaanse asielinstanties bevestigden echter dat u een verblijfsvergunning werd geweigerd nadat uw verzoek tot internationale bescherming werd geweigerd op 01/02/2016. U hebt dus wel degelijk een verzoek tot internationale bescherming gedaan in Italië, u staat daar gekend als iemand met de Sierra Leone nationaliteit, en uw geboortedatum werd geregistreerd als 24/01/1978, wat tien jaar ouder is dan de geboortedatum die u in België gaf. Van de Duitse asielinstanties ontving het CGVS ook de informatie met betrekking tot uw verzoek tot internationale bescherming daar, deze informatie werd toegevoegd in het administratief dossier. Het CGVS merkt ten eerste al op dat u daar verschillende aliassen hebt gebruikt, zoals: J.A., D.I. en T.M.. U staat daar gekend onder zowel de Gambiaanse als de Sierra Leone nationaliteit. In uw verklaringen in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming in Duitsland, verklaarde u dat u over de Sierra Leone nationaliteit beschikte, en geboren was op 21/01/1990. **U hebt dus al een heel andere nationaliteit in Duitsland als in België.** U verklaarde voor de Duitse asielinstanties dat u geboren bent in Sierra Leone, en daar woonde tot u ongeveer twaalf jaar oud was. Vervolgens bent u in Liberia gaan wonen. Jullie verlieten Sierra Leone omdat uw vader problemen had met een lening, en u vreesde verantwoordelijk gesteld te worden voor deze lening indien u zou terugkeren naar Sierra Leone. U zou in 2011 getrouwd zijn met M.J., toen u in Liberia verbleef. **Naast een verschillende nationaliteit, legde u in Duitsland ook totaal verschillende verklaringen af met betrekking tot uw redenen tot vertrek uit het land waarvan u de nationaliteit bezit, wat dat land dan ook is.** U werd geconfronteerd met de vaststelling dat u daar verklaarde dat u Sierra Leoons bent, u ontkende dat u in Duitsland hebt gezegd dat u van Sierra Leone bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Er werd echter nergens in Duitsland genoteerd dat u in Gambia verbleven hebt, er staat expliciet dat u Sierra Leoons bent, en dat u in respectievelijk Sierra Leone en Liberia woonde. Het is dan ook niet dienstig om gewoon post facto te ontkennen wat u in Duitsland gezegd hebt. Verder ontkende u ook dat u zou gezegd hebben dat uw problemen in Sierra Leone te maken hadden met een lening (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). **Het feit dat u dergelijke manifest verschillende verklaringen aflegde met betrekking tot essentiële elementen zoals uw nationaliteit, verblijfsplaatsen, echtelijke staat en uw problemen, maakt uw verklaringen volledig ongeloofwaardig.** Bovendien dient nog opgemerkt dat uit de Eurodac Hit blijkt dat u eveneens in Oostenrijk, op 14 januari 2015 en in Zwitserland, op 25 april 2016 een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend.*

Wanneer er gekeken wordt naar uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties an sich, kan ook niet anders dan geoordeeld worden dat deze ongeloofwaardig zijn. U verklaarde voor het CGVS dat u ongeveer drie of vier jaar geleden Gambia verlaten had, wat ongeveer 2019-2020 was dan (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). In uw verklaringen voor de DVZ stond er echter opgeschreven dat u in 2005 al Gambia verlaten had, wat ongeveer 18 jaar geleden is (verklaring DVZ vraag 10 en vraag 37). U werd hiermee geconfronteerd, en u herhaalde louter dat u niet in 2005 was vertrokken (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Het is bovendien onmogelijk dat u pas vier jaar geleden Dampha Kunda, en Gambia, zou verlaten hebben want uw vingerafdrukken werden al in Italië geregistreerd in 2015. In de vragenlijst voor het CGVS hebt u dan weer verklaard dat u in 2014 vertrokken bent. U schept geen enkele duidelijkheid over de omstandigheden en de tijdspanne waarin u beweerdelijk Gambia verlaten hebt.

U toonde verder ook bijzonder weinig voeling met uw omgeving in Dampha Kunda, en u gaf bijzonder weinig informatie over uw situatie daar. Ook dit wijst er op dat u niet naar waarheid verklaringen aflegde met betrekking tot uw verblijfsplaatsen. U weet bijvoorbeeld niet wanneer u geboren bent en u weet niet waar Dampha Kunda in Gambia is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). Waar u bij de DVZ nog verklaarde dat Dampha Kunda in Upper River division is, herhaalde u dit bij het CGVS niet, u wist niet meer in welk district of in welke provincie uw dorp lag (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 5). Om u toch ook de kans te geven om doorleefde verklaringen af te leggen over uw beweerde woonplaats in Dampha Kunda, werd u gevraagd om uit te leggen waar u woonde in uw dorp. U slaagde daar echter niet in. Ook wanneer u gevraagd werd of het huis van u was of een huurhuis, bleef u het antwoord verschuldigd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 6). Van iemand die beweerde tot vier jaar geleden ongeveer in Dampha Kunda te hebben gewoond, tot ongeveer 30 jaar oud (u verklaarde dat u nu 35 jaar oud bent), kan er wel verwacht worden dat hij duidelijk kan schetsen waar hij gewoond heeft. Zeker wanneer u beweert dat uw ouders al overleden zijn, dan kan er wel als basis van u verwacht worden dat u weet of het huis waar u woonde van u was, of een huurhuis.

Het CGVS wijst er op dat het feit dat u niet naar waarheid verklaringen aflegt over uw beweerde vertrek uit Dampha Kunda, ook maakt dat het geschetste tijdsverloop helemaal niet klopt. U verklaarde dus dat u 4 jaar geleden vertrokken was uit Dampha Kunda (wat u ongeveer 30 jaar oud maakte). Anderzijds verklaarde u ook dat u op 19 jarige leeftijd een relatie begon met M.C., en dat jullie in het totaal maar enkele maanden samen waren (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). Dit is niet mogelijk. Ofwel was u samen met haar op 19 jarige leeftijd, en bent u nog 11 jaar in Gambia gebleven daarna, ofwel was u in een relatie met haar op 29-30 jarige leeftijd, maar dan ziet het CGVS niet in waarom u verklaarde dat u 19 jaar oud was toen de relatie begon.

Het voornaamste probleem zou zijn geweest dat de familie van M.C. niet akkoord was met een huwelijk tussen M. en u. De familie van M. zou belangrijke posities bekleden binnen de politiek en de veiligheidsdiensten. U werd dan gevraagd om te vertellen wat u weet over de vader van M. (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13). U legde uit dat hij de grote man is van het dorp. Gevraagd naar wat hem de grote man maakte, verklaarde u dat ze het dorp controleerden. Toen het CGVS het u dan voorlegde, legde u uit dat hij een soort van chieft of chairman was van het dorp. U slaagde er echter nooit in om te verduidelijken wat het dan betekent dat de familie de controle heeft over het dorp, welke macht ze hebben, wat ze dan juist doen in het dorp. Ze zouden ook neven hebben die bij de politie of het leger werkten, maar u kon niet duiden wie dat waren, u kende hun namen niet maar u wist wel dat het familie is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13).

U legde ook tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot het verloop van uw problemen, wanneer uw verklaringen voor de DVZ vergeleken worden met die voor het CGVS. Voor de DVZ had u verklaard dat u haar vader had gevraagd om met haar te trouwen, en dat zijn antwoord dan nee was. Hij wilde u laten arresteren, en ze zijn naar uw thuis gekomen om u te komen halen. Ze hebben ook mensen gestuurd om u te slaan en te bedreigen. Voor het CGVS verklaarde u echter dat jullie geen stappen hadden gezet om te trouwen, dat ze misschien het aan haar familie had verteld, maar dat u niet aan haar familie bent gaan vragen om te trouwen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U kon het niet aan haar familie gaan vragen, en u hebt nooit met haar vader gesproken over jullie relatie (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Het is wel van belang dat u duidelijk bent over welke stappen u al dan niet hebt genomen om te huwen met M., zodat ook de context van uw problemen geloofwaardig zijn. U werd hier mee geconfronteerd, u ontkende gewoon dat u dat gezegd hebt en u hebt er ook geen idee van hoe het komt dat het dan zo geschreven werd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19).

In het kader van uw verklaringen voor de DVZ hebt u tevens niets gezegd over de zwangerschap van M., of het kind dat jullie beiden verloren zouden hebben. In uw verklaringen voor het CGVS hebt u verklaard dat M. vier maanden zwanger was en dat u daarna vertrokken bent. Ook de manier waarop uw beweerde problemen dan plaatsvonden is verschillend. Waar u zowel bij de DVZ als voor het CGVS verklaarde dat ze u bedreigden en aanvielen, verklaarde u voor de DVZ dat haar vader u wilde arresteren. Via een bevriende politieman kwam u dan te weten dat ze om u kwamen. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS werd u ook gevraagd naar hoe de problemen begonnen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U bleef dan enkel maar bij vage verklaringen dat haar broer met u vocht, dat er gevochten werd, en dat ze zeiden dat ze u zouden vermoorden als u niet stopte met die vrouw. Ze hebben u een keer geslagen, en dan bent u vertrokken. Nadat u gevochten had, bleef u nog maanden in het dorp omdat u niets anders kon doen. U zou geen geld hebben gehad om te vertrekken na het eerste gevecht (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U hebt niets meer verklaard over die broer van een vriend van u die bij de politie zat, die u zou hebben ingelicht over het feit dat ze zouden komen voor u. U verklaarde dat u een vermoeden hebt dat ze u zouden willen arresteren, maar niemand zou dat tegen u gezegd hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Tot slot hebt u bij de DVZ ook verklaard dat M. ondertussen getrouwd is met een andere man, waar u bij het CGVS verklaarde dat u niet wist wat er met haar gebeurde na uw vertrek. Ze zou misschien getrouwd kunnen zijn, maar u weet het niet (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17).

Het CGVS onderstreept verder ook dat uw problemen ook duidelijk geen etnische of religieuze dimensie hebben, gezien zowel uw familie als de familie van M. Mandinka/Mandingo en moslim zijn. Het probleem zou louter gebaseerd zijn op het feit dat mensen van jullie families niet onderling met elkaar mogen trouwen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14).

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 02/01/2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het

bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat hij omwille van slecht advies van derden, waardoor hij bang werd gemaakt dat hij naar Gambia zou worden teruggestuurd, leugenachtige verklaringen heeft afgelegd doorheen zijn verschillende beschermingsverzoeken in Europa. Verzoeker maakte hiervan evenwel geen enkele melding toen hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd geconfronteerd met de verklaringen die hij in andere Europese landen had afgelegd. Dat verzoeker zich in België veilig genoeg voelde om zijn relaas te doen, zoals hij in zijn verzoekschrift stelt, is dan ook allerminst geloofwaardig. Dit klemmt des te meer daar verzoeker aanvankelijk zelfs verklaarde enkel in Spanje en Duitsland te zijn geweest, terwijl uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat verzoeker ook in Italië, Zwitserland en Oostenrijk was. Ook dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing op pertinente wijze wordt gemotiveerd dat verzoekers verklaringen, afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken, niet overeenstemmen met hetgeen hij ten aanzien van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaarde. Dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken werd onderbroken en er kort moest zijn, zoals hij in zijn verzoekschrift aanvoert, kan niet overtuigen. Verzoeker maakte hiervan geen enkele melding toen hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd geconfronteerd met zijn verklaringen, afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Voorts zijn de vastgestelde tegenstrijdigheden geenszins van aard om louter door een kortere tijdsduur op de Dienst Vreemdelingenzaken te kunnen worden verklaard.

Verzoekers bewering dat hij analfabeet en ongeschoold is, waardoor hij niet met data zou kunnen omgaan, is verder evenmin van aard om de tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden, die in de bestreden beslissing op pertinente wijze werden vastgesteld, te verschonen. Vooreerst maakte verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nooit melding van moeilijkheden om met data om te gaan. Verder zijn de verschillen tussen de door verzoeker gehanteerde data dermate groot dat deze niet louter door zijn analfabetisme en/of gebrekkige scholing kunnen worden verklaard. Redelijkerwijze kan zo onder meer worden aangenomen dat ook een ongeschoolde analfabeet enigszins op coherente wijze kan duiden of hij op zijn dertigste een relatie had waardoor hij uiteindelijk zijn land van herkomst moest verlaten, dan wel of dat op zijn negentiende was, *quod non in casu*.

Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift stelt als volgt: "*Verzoekende partij vreest nog steeds voor haar leven in Gambia omwille van het verboden huwelijk dat zij was aangegaan met M.C.*" (eigen onderlijning), terwijl hij ten aanzien van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaarde dat zij geen stappen hebben gezet om te trouwen en ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde dat hij aan M.C.'s vader vroeg om met haar te trouwen maar dat hij dit had geweigerd. Als zodanig spreekt hij zijn eerdere verklaringen opnieuw tegen en dit met betrekking tot een kernelement van zijn vluchtrelaas. Aldus wordt eens te meer afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van dit relaas. Voorts komt verzoeker niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen betreffende de beweerde problemen met M.C. en haar familie, hetgeen op zich evenwel geen ander licht werpt op de pertinente motieven dienaangaande in de bestreden beslissing.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Te dezen benadrukt de Raad dat, gelet op verzoekers uiteenlopende verklaringen inzake zijn identiteit, nationaliteit en recente verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn komst naar België, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Gambiaanse nationaliteit. Temeer daar verzoeker geen enkel begin van bewijs voorlegt inzake zijn nationaliteit, identiteit en/of verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn komst naar Europa en België.

5.3. Het geheel aan informatie en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

5.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde

vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land of bepaalde regio niet volstaan, doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van het hoger vastgestelde leugenachtige karakter van zijn verklaringen omtrent zijn herkomst en vluchtrelaas zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER